

ärligen må kunna beredas småskolelärare eller lärarinnor, som i minst 15 års tid oförvitligen tjenstgjort utan att efter sin afgang från innehafd tjenst hafva erhållit pension enligt kongl. förordningen af den 22 juni 1892, samt att Kongl. Maj:t sedermera måtte till Riksdagen inkomma med den framställning i ärendet, hvartill denna utredning kan föranleda.

Stockholm den 26 januari 1898.

J. P. Zakrisson.

N:o 106.

Af herr **E. Pehrsson** i Borrby, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående nedsättning och afskrifning af hospitalens till statsverket indragna afgälder af fast egendom.

Då Kongl. Maj:t med Riksdagen genom nådig kungörelse den 5 juni 1885 beslöt, att ränta och kronotonde å hemman eller lägenhet i kronans jordeböcker och räkenskaper skulle sammanföras till en summa under benämning grundskatt, och att nedsättning uti den kronan behållna grundskatt å hemman och lägenheter af skatte- och frälse natur, äfvensom å åtskilliga andra hemman, skulle ega rum med trettio procent af grundskattens eller utlagornas belopp, undantogs från den sålunda stadgade nedsättningen, ge-

nom 4:de punkten i berörda nådiga kungörelse, hospitalens med ingången af år 1877 till statsverket indragna frälseräntor och andra afgälder af fast egendom, hvilka räntor och afgälder, som ej berördes af lagen den 2 december 1892 angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter och hvad dermed eger sammanhang, följaktligen fortfarande kvarstå oafkortade.

Som bekant, hafva de under allmänna hospitals- och barnhusfonden förut hörande hemman med 1877 års ingång blifvit till kronan indragna med bibehållande af sin enligt jordeboken egande natur, dock med den förändring, att de hemman, som för hospitalsfondens räkning blifvit till skatte lösta, till kronotitel i jordeboken omförts. Liksom denna förändring med hänsyn till den förändrade eganderätten var följdriktig, var det ock gifvet, att de hemman, som af enskilda åboar skatteköpts, bibehöllo sin natur af skatte. I skattebrefven, som om sistberörda hemman utfärdats, åtminstone i sådana, som under åren 1767 och 1769 utfärdats å åtskilliga hospitalen i Kristianstad och Lund anslagna hemman i Skåne, förekommer det förbehåll, att åboen skall fullgöra hemmanets skyldigheter med städja, körslor och dagsverken, torf och ved m. m. enligt kongl. brefven af den 30 april om domkyrkohe- man samt den 7 oktober 1766 om hospitals- och barnhushemman. Motsva- rande förbehåll om fullgörande af de hemmanen åliggande onera förekomma jemväl i bref om kronohemman, som blifvit till skatte försålda, och i fråga om beräkningen af skatteköpeskillingen har intet undantag gjorts med afse- ende å hospitalshemmanen, hvilkas skatteköpare sålunda betalt sina hemman lika högt som de, som till skatte köpt andra hemman, från hvilka grund- skatterna enligt 1885 års nådiga kungörelse och lagen af år 1892 aflyftats. Följaktligen borde från likställighetens synpunkt enahanda förmån tillkommit hospitalshemmanen; och sedan dessa äfvensom hospitalens frälseräntor, afgälder af fast egendom och öfriga tillgångar, jemlikt Kongl. Maj:ts beslut den 12 maj 1876, indragits till statsverket och blifvit likställda med vanliga krono- och skattehemman samt deraf utgående onera, synes mig ej heller något hinder i afseende å ändamålet, för hvilket sådana onera och utskylder voro egnade att användas, hafva förefunnits därför, att egarne af hospitalshemman kommit i åtnjutande af samma förmån, som genom omförmälda grundskatte- afskrifning egare af annan jord tillgodokommit. Som likväl närmare utred- ning härom torde vara påkallad, anser jag mig ej nu böra föreslå Riksdagen att för sin del besluta om afskrifning af grundskatterna å ifrågavarande hem- man, utan vill jag allenast vördsamt hemställa,

att Riksdagen må besluta, att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t behagade taga i öfver- vägande, huruvida icke enahanda nedsättning och afskrif-

ning af grundskatter, som genom nådiga kungörelsen den 5 juni 1885 och lagen den 2 december 1892 stadgats i fråga om viss jord, må kunna bestämmas jemväl i fråga om hospitalens till statsverket indragna motsvarande afgälder af fast egendom.

Stockholm den 24 januari 1898.

Esbjörn Pehrsson.

I motionens syfte instämma:

Ola Persson.

Nils Svensson.

N:o 107.

Af herr **E. A. Lindblad**, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition om ändring af 2 kap. 3 § kyrkolagen.

Då Kongl. Maj:t till innevarande Riksdag aflåtit proposition om ändring af 2 kap. 3 § kyrkolagen, hvilken ändring kyrkomötet delvis begärt, torde det vara lämpligt att på samma gång söka få den i propositionen afsedda lättningen att i något ytterligare mån utsträckas. Tillfället härtill synes dess lämpligare, som kyrkomötet antagligen ånyo måste tillfrågas, enär Kongl. Maj:t redan gått utöfver kyrkomötets hemställan.

Känt är, att i vissa församlingar kyrkorna ej äro väl placerade, utan, såsom byggda på en länge sedan förfluten tid, ofta nog blifvit förlagda i den tidigast odlade delen och sålunda skogsbygden i allmänhet blifvit vanlottad.